EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä huhtikuuta 2001,

vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuodelta 1999 Pääluokka IV — Tuomioistuin, Pääluokka V — Tilintarkastustuomioistuin, Pääluokka VI — Osa B — Alueiden komitea

(2001/449/EY)

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

ottaa huomioon varainhoitovuoden 1999 tulostilin ja taseen (SEC(2000) 539 — C5-0312/2000),

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen varainhoitovuotta 1999 koskevan vuosikertomuksen ja toimielinten vastaukset (C5-0617/2000) ([1]) sekä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2000 tuomioistuimen kiinteistömenoista (lisärakennukset Erasmus ja Thomas More sekä lisärakennus C) sekä tuomioistuimen vastaukset ([2]),

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti esittämän tarkastuslausuman tilien luotettavuudesta ja tilikirjausten perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (C5-0617/2000),

ottaa huomioon neuvoston 12. maaliskuuta 2001 antaman suosituksen (C5-0127/2001),

ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan 10 kohdan,

ottaa huomioon varainhoitoasetuksen 22 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon parlamentille esitetyn kertomuksen tuomioistuimen talousarvion momentin 270 (virallinen lehti) hallinnosta,

ottaa huomioon alueiden komitean parlamentille esittämän kertomuksen kaikista määrärahoista, jotka siirrettiin automaattisesti vuodelta 1997 vuodelle 1998 ja vuodelta 1998 vuodelle 1999 ja joiden osalta peruuntumisaste oli yli 10 prosenttia (yleisen talousarvion pääluokka VI — osa B),

ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A5-0108/2001),

A. katsoo, että toimiessaan budjettivallan käyttäjänä parlamentti on velvollinen arvioimaan yhteisön talousarvion moitteetonta ja tehokasta käyttöä sekä toimimaan Euroopan yhteisön tilintarkastustuomioistuimen yksityiskohtaisten kertomusten pohjalta,

B. katsoo, että tässä arvioinnissa olisi tutkittava paitsi sitä, miten veronmaksajien rahoja on käytetty — ts. että säännönvastaisuuksia tai petoksia ei ilmene — niin myös säännöllisesti sitä, miten tehokas ja vaikuttava yhteisön talousarvio on ollut perussopimuksissa ja johdetussa oikeudessa esitettyjen politiikkojen ja tavoitteiden toteuttamisessa,

C. katsoo, että kaikkien toimielinten, neuvoa-antavien elinten ja erillisvirastojen tulisi yhtä lailla tarjota tehokasta ja hyödyllistä palvelua — sanalla sanoen vastinetta rahalle,

D. katsoo, että neuvoston menojen luonne on muuttunut puhtaasti hallinnollisista menoista toimintamenojen suuntaan, kun otetaan huomioon uudet tehtävät yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä oikeus- ja sisäasioiden alalla,

E. katsoo, että tilintarkastustuomioistuin on pystynyt esittämään maatalousmenojen alaa koskevia virhemääriä, mikä on ollut erittäin suureksi avuksi talousarvion valvonnan parantamisen kannalta,

([1]) EYVL C 342, 1.12.2000.
([2]) EYVL C 109, 14.4.2000, s. 1.

Tuomioistuin

Kiinteistöpolitiikka

1. panee merkille, että Palais-rakennuksen lisärakennusten rakentaminen (lisärakennus A eli Erasmus, lisärakennus B eli Thomas More sekä lisärakennus C) oli reaktio tuomioistuimen jatkuvasti kasvavaan tilantarpeeseen pikemminkin kuin kattavan kiinteistöohjelman osa;

2. pahoittelee olosuhteita, jotka ovat johtaneet siihen, mitä tuomioistuin kutsuu ”muodolliseksi puutteeksi”, eli sitä, että tuomioistuin toimi näissä rakennuksissa ilman kirjallista vuokrasopimusta vuosina 1989—1994, mistä aiheutui noin 35 miljoonan euron kustannukset mukautettavina vuokraennakkoina varainhoitoasetuksessa asetettujen sääntöjen vastaisesti;

3. panee merkille, että kyseiset Luxemburgin viranomaiset esittivät Erasmus-rakennusta koskevan vuokrasopimuksen luonnoksen vasta vuonna 1989, eli miltei viisi vuotta sen rakentamista koskevan päätöksen tekemisen jälkeen ja kuusi kuukautta sen jälkeen, kun rakennukseen oli muutettu;

4. panee merkille tuomioistuimen kirjaajan kyseisille Luxemburgin viranomaisille 8. toukokuuta 1989 lähettämästä kirjeestä ilmi käyvän toivomuksen, jonka mukaan Thomas More -rakennuksen ja C-lisärakennuksen käyttöä ilman kirjallista vuokrasopimusta olisi vältettävä, sekä Luxemburgin viranomaisten kyseisille rakennuksille asettamat kohtuuttomat vuokraehdot, jotka ainoastaan pidensivät neuvotteluja;

5. panee merkille erityisesti ne tuomioistuimen huomautukset, jotka liittyvät kyseisten kolmen rakennuksen rakennus- ja rahoitusedellytysten valvontaan (kohta 4.1.2); katsoo, että noiden huomautusten ja edellisten kohtien valossa Luxemburgin viranomaiset eivät osoittaneet sellaista rakentavaa yhteistyötä, jota voidaan perustellusti odottaa isäntämaalta, joka aktiivisesti edistää yhteisön toimielinten asettautumista alueelleen; katsoo siten, että Luxemburgin viranomaiset ovat osaltaan vastuussa siitä, että tuomioistuin toimi tiloissa ilman kirjallisia vuokrasopimuksia, sekä lukuisista tilintarkastustuomioistuimen esiin tuomista puutteista (riittämätön valvonta jne.);

6. muistuttaa, että budjettivallan käyttäjän pyynnöstä tilintarkastustuomioistuin laati vuonna 1996 teknisen lausunnon, joka koski tuomioistuimen rakennuksiin liittyviä rahoitussitoumuksia; muistuttaa lisäksi, että kyseinen lausunto ei sisältänyt tuomioistuimen ja Luxemburgin välillä vuonna 1994 tehdyn vuokrausoption oikeudellisten ja rahoituksellisten järjestelyjen arvostelua, mikä antoi parlamentin budjettivaliokunnalle mahdollisuuden hyväksyä ennakkomaksu tuon sopimuksen mukaisesti (katso määrärahojen siirto nro 27/96); on hämmästynyt siitä, miksi tilintarkastustuomioistuimen tätä järjestelyä kohtaan esittämiä varauksia, jotka esitetään lyhyesti sen erityiskertomuksen nro 5/2000 kohdassa 20, ei tuotu esille sen vuonna 1996 antamassa teknisessä lausunnossa;

7. uskoo, että miltei seitsemän vuotta sen jälkeen, kun vuokrausoptiosopimus tehtiin 15. marraskuuta 1994, aika on kypsä lopullista tilinpäätöstä varten; panee merkille, että tämän tehtävän mahdollistamiseksi tuomioistuin ja Luxemburgin viranomaiset nimittivät yhdessä asiantuntijan, jonka tehtäviin kuuluvat muun muassa:

   — määritellä ne menoerät, jotka eivät muodosta osaa lopullisesta tilinpäätöksestä,

   — suorittaa yksityiskohtainen tutkimus tilintarkastustuomioistuimen paljastamien laskutusepäselvyyksien suhteen, ja

   — arvioida, onko yhteisön taloudellisia etuja yleisesti ottaen suojeltu riittävästi;

   odottaa saavansa tietoja asiantuntijan johtopäätöksistä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa hyvissä ajoin ennen vuoden 2002 alustavan talousarvioesityksen ensimmäistä käsittelyä;

Momentin 270 (virallinen lehti) täytäntöönpano

8. panee merkille tuomioistuimen esittämän kertomuksen momentin 270 täytäntöönpanosta [1]; kannustaa tuomioistuinta varmistamaan, että Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto käsittelee ja välittää tuomioistuimen virallisessa lehdessä julkaisemia tekstejä koskevat tilinpäätökset säännönmukaisella tavalla, joka osaltaan vaikuttaa kvseiseen nimikkeeseen liittyvien määrärahojen optimaaliseen hallinnointiin;

[1] Ks. Euroopan parlamentin 13. huhtikuuta 2000 tekemä päätös vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 1998: Pääluokka IV — Tuomioistuin; Pääluokka V — Tilintarkastustuomioistuin; Pääluokka VI — Osa B — Alueiden komitea (EYL C 40, 7.2.2001, s. 389), 3 kohta.

Varainhoidon valvonta ja sisäinen tarkastus

9. kehottaa tuomioistuinta analysoimaan mahdollisuutta nimittää varainhoidon valvojasta riippumaton sisäinen tarkastaja ja ilmoittamaan Euroopan parlamentille analyysin tulokset;

Tilintarkastustuomioistuin

10. on huolissaan siitä, että Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin ei vielä ole muodollisesti hyväksynyt parlamentin pyyntöä, jonka mukaan laiminlyönteihin syyllistyvät jäsenvaltiot on nimettävä; katsoo, että tämä voisi tarjota arvokkaan työvälineen yhteisön varojen käytön valvonnalle;

11. pitää tervetulleena tilintarkastustuomioistuimen kasvavaa pyrkimystä mitata paitsi Euroopan unionin toiminnan vastuullisuutta niin myös sen tehokkuutta ja vaikutusta;

12. torjuu sen, että tilintarkastustuomioistuin kieltäytyy ilmoittamasta virheprosentteja, ja vaatii, että tilintarkastustuomioistuin yksilöi tarkastuslausumiin liittyvien tarkastustensa tulokset sekä maantieteelliseltä että alakohtaiselta pohjalta;

13. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta kehittämään virheitä koskevan "Richterin asteikon", jolla tehdään ero pienten hallinnollisten lapsusten ja täysimittaisten petosten sekä niiden välillä olevien erilaisten virheiden välille, jotta virheiden laatua voidaan paremmin arvioida;

14. pyytää tilintarkastustuomioistuinta kehittämään edelleen yhteyksiään jäsenvaltioiden sekä ehdokasvaltioiden kansallisiin tilintarkastuslaitoksiin, jotta voitaisiin syventää niiden tekemää tarkastustoimintaa niillä yhteisön tulo- ja menoaloilla, joilla hallintovastuu on jaettu;

15. muistuttaa 7. lokakuuta 1998 tekemästään päätöksestä varainhoitovuoden 1996 toteuttamista koskevan vastuuvapauden myöntämisestä — Pääluokat IV: Tuomioistuin — V: Tilintarkastustuomioistuin — VI, Osa B: Alueiden komitea [1], jolla pyydettiin tilintarkastustuomioistuinta kehottamaan hallinnollisista asioista vastaavaa jäsentään järjestelmällisesti sisällyttämään tilintarkastustuomioistuin kaikkiin horisontaalisiin tarkastuksiin varainhoitovuodesta 1997 alkaen; pahoittelee sitä, että myöhemmissä vuosikertomuksissa vuoden 1999 kertomus mukaan luettuna ei ole merkkejä tämän pyynnön täyttämisestä;

16. pyytää tilintarkastustuomioistuinta jatkamaan työ- ja raportointimenettelyjensä parantamista, jotta vastuuvapausviranomaisten toimintaa helpotettaisiin ja varmistettaisiin jatkuvuus vuodesta toiseen;

17. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta analysoimaan mahdollisuutta nimittää varainhoidon valvojasta riippumaton sisäinen tarkastaja ja ilmoittamaan Euroopan parlamentille analyysin tulokset;

18. kehottaa tilintarkastustuomioistuimen jäseniä julkistamaan taloudellisia etuja koskevat ilmoituksensa Internetissä;

19. pyytää tilintarkastustuomioistuinta ulottamaan tarkastustoimintansa rutiininomaisesti ja tästä varainhoitovuodesta alkaen koskemaan neuvostoa, jolloin parlamentti voi tarvittaessa esittää huomautuksia kyseisen toimielimen talousarvion täytäntöönpanosta vastuuvapauden myöntämismenettelyn yhteydessä;

Alueiden komitea

20. pitää tervetulleina alueiden komitean pyrkimyksiä siihen, että se esittää työnsä vaikutusta koskevan arvion, ja kehottaa muita toimielimiä auttamaan tässä arvioinnissa esimerkiksi antamalla suosituksia siitä, miten alueiden komitea voi paremmin osallistua politiikan kehittämiseen Euroopan tasolla; odottaa saavansa vuosittaiset arviot, joissa käsitellään muun muassa seuraavia kysymyksiä:

— muille toimielimille annettujen lausuntojen ajoitus,

— henkilöstön mahdollisimman tehokas käyttö,

[1] EYVL L 308, 18.11.1998, s. 39.

— talous- ja sosiaalikomitean kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen toimivuus,

— toimielinten välinen yhteistyö erityisesti hallintomenojen käytön tehostamiseksi esimerkiksi palvelukseen ottamisessa, turvallisuuden alalla, dokumentointipalveluissa, kiinteistönhoidossa ja ravintolapalveluissa saavutettavien mittakaavaetujen avulla;

21. panee merkille parlamentille esitetyn kertomuksen määrärahoista, jotka siirrettiin automaattisesti vuodelta 1997 vuodelle 1998 ja vuodelta 1998 vuodelle 1999 ja joiden osalta peruuntumisaste oli yli 10 prosenttia ([1]); uskoo, että suuri osa peruutuksista johtui tiukentamista kaipaavista säännöistä (jäsenten kielikursseja koskevien asiakirjojen esittämisen myöhästyminen), hallinnollisen ja poliittisen tason riittämättömästä suunnittelusta (matkamääräysten peruuttaminen tai jopa yliarviointi, komiteoiden kokousten peruuntuminen vuoden lopulla), yhteisen tulkkaus- ja konferenssipalvelun (JICS) laskutuksen viivästymisestä sekä ylisuurista arvioista, joilla pyritään välttämään määrärahojen riittämättömyys jne.; pyytää alueiden komiteaa toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi tarvittaessa yhteistyössä muiden kyseessä olevien toimielinten kanssa;

22. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen (vuoden 1999 vuosikertomuksen kohta 6.23), jonka mukaan alueiden komitea tiukensi helmikuussa 2000 jälleen määräyksiä, jotka koskevat sen jäsenten kulukorvauksia sekä matka- ja kokouskustannuksia;

23. toteaa, että 1999 oli viimeinen vuosi, jolloin alueiden komitealla oli talous- ja sosiaalikomitean kanssa yhteinen organisaatiorakenne, joka korvattiin 1. tammikuuta 2000 komiteoiden välisellä (vuosittain uudelleen tarkasteltavalla) yhteistyösopimuksella, jossa säilytetään useimpien osastojen yhteiset toiminnot mutta itsenäistetään varainhoito- ja henkilöstöosastot; odottaa, että vuosittaisessa uudelleentarkastelussa arvioidaan kummankin komitean todettuja ja nähtävissä olevia tarpeita;

24. panee merkille, että talous- ja sosiaalikomitea sekä alueiden komitea kävivät varainhoitovuonna 1999 neuvotteluja Belliard-rakennuksen omistajien kanssa ja että budjettivallan käyttäjän noudattaman politiikan mukaisesti ne korvasivat parlamentille tilojen vuokraamisesta aiheutuvat kustannukset; panee lisäksi merkille, että nämä neuvottelut päättyivät lopulta joulukuussa 2000 leasing-sopimukseen; sitoutuu tarkastelemaan tämän sopimuksen ehtoja ensi vuoden vastuuvapausmenettelyn yhteydessä;

25. panee merkille, että talous- ja sosiaalikomitean kanssa yhteisistä palveluista koituu Euroopan unionin talousarviolle merkittäviä säästöjä, ja kehottaa muita toimielimiä noudattamaan tätä esimerkkiä esimerkiksi käyttämällä yhteisiä kirjastopalveluja;

26. kehottaa alueiden komiteaa analysoimaan mahdollisuutta nimittää varainhoidon valvojasta riippumaton sisäinen tarkastaja ja ilmoittamaan Euroopan parlamentille analyysin tulokset;

27. toteaa, että alueiden komitean päätös petosten, lahjonnan ja yhteisöjen etua vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä poikkeaa 25. toukokuuta 1999 tehdystä toimielinten välisestä sopimuksesta ([2]), vaikka tähän ei ole teknisesti tarvetta; toteaa lisäksi, että alueiden komitean jäsenillä ja työntekijöillä ei tämän vuoksi ole toimielinten välisessä sopimuksessa määrättyä oikeutta kääntyä suoraan OLAFin puoleen ilmoittamatta asiasta puheenjohtajalle tai pääsihteerille;

Virastot

28. kehottaa komissiota:

i) varmistamaan, että virastojen perustamisesta saatava kokemus kootaan yhteen siten, että saatuja opetuksia voidaan hyödyntää uusien virastojen (esim. Euroopan elintarvikeviranomainen ja Euroopan meriturvallisuusvirasto) perustamisen yhteydessä;

ii) kehittämään hajautetun järjestelmän, joka mahdollistaa virastojen toimintaperusteisen johtamisen, mukaan luettuna henkilöstön, työmatkojen, asiakirjojen ja kaluston valvonta, tarkastukset tai arviointi integroidun resurssinhallintajärjestelmän (IRMS) mukaisesti;

([1]) Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2000 (EYVL C 40, 7.2.2001, s. 389), 6 kohta.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

iii) välittämään vastuuvapauden myöntäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle järjestelmällisesti kaikki varainhoidon valvojan tai operatiivisten pääosastojen seuraavissa virastoissa suorittamien tarkastusten tulokset:

1. Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus, Thessaloniki,
2. Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö, Dublin,
3. Euroopan ympäristökeskus, Kööpenhamina,
4. Euroopan koulutussäätiö, Torino,
5. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus, Lissabon,
6. Euroopan lääkearviointivirasto, Lontoo,
7. Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto, Bilbao,
8. Rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus, Wien,
9. Kosovon jälleenrakennusvirasto (OBNOVA), Thessaloniki,
10. Sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto, Alicante,
11. Yhteisön kasvilajikevirasto, Angers,
12. Euroopan unionin elinten käännöskeskus, Luxemburg;

29. muistuttaa, että vuotta 1998 koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä 13. huhtikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti pyysi tilintarkastustuomioistuinta esittämään kattavan analyysin kaikkien virastojen tarkastuksista; pahoittelee sitä, että tilintarkastustuomioistuin ei ole tehnyt niin; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta:

i) keskittymään tarkastuksissa suorituksiin eikä pelkästään varainhoitoon,

ii) esittämään varastoja koskevan vertailevan analyysin parhaiden käytäntöjen pohjalta,

iii) koordinoimaan tarkastustoimintansa komission kanssa (varainhoidon valvonta ja operatiiviset pääosastot);

30. pahoittelee sitä, että kolme erityisvirastoa (Torino, Lissabon ja Angers) eivät ole esittäneet vuoden 1999 talousarviota ja että kahdeksan muuta virastoa esittivät sen joulukuussa 1999; kehottaa varastoja esittämään talousarvionsa ennen uuden varainhoitovuoden alkua;

31. kehottaa varastoja säännöllisesti laatimaan ja julkistamaan työtään koskevia arvioita;

32. kehottaa asiantuntijavaliokuntiaan tarkastelemaan eri virastojen työn laatua ja vaikutusta sekä toimittamaan talousarvion valvontavaliokunnalle ajoissa tietoa näistä virastoista vuosittaista vastuuvapausmenettelyä varten;

Vastuuvapauden myöntämistä koskeva päätös

33. myöntää tuomioistuimen kirjaajalle sekä tilintarkastustuomioistuimen ja alueiden komitean pääsihteereille vastuuvapauden varainhoitovuoden 1999 talousarvioiden toteuttamisesta;

34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle, komissiolle, tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, alueiden komitealle ja kaikille päätöksessä mainituilla erillisvirastoille sekä julkaisemaan sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (L-sarja).

Julian PRIESTLEY
pääsihteeri

Nicole FONTAINE
puhemies